

ка създадената невероятна подредба нещо прекалено сходно с цитираната от М. Фуко през Х. Л. Борхес китайска енциклопедия². В тази класификация най-парадоксалното функционира като повсеместна норма. Нека припомним само началните причудливи редове от енциклопедичния животински свят: а) „принадлежащи на императора“; б) „балсамирани“ ; в) „опитомени“; г) „прасенца-сукалчета“; д) „сирени“; е) „животни от басните“; ж) „скитащи кучета“... Този порядък, съставен от непресичащи се в никое пространство семантични редове, основателно изумява М. Фуко, внушавайки, че отвъд порядъка на нашето мислене и априорна склонност за класифициране на явленията в строго определени семантични редове, т.е. отвъд предела на собствените ни конститутивни способности, се разполага *другият* порядък, където се оформят странни (от наша гледна точка обаче!) „сerii“, в които най-абсурдното всъщност е припознато като легитимно, като обичайна меродавност.

Изумителният принцип на класифициране съдържа в себе си и се гради върху едно неявно противоречие: несъответстващите помежду си семантични редове се докосват по протежение на вертикала, наречен азбучен ред. На практика десемантизиран се оказва именно азбучният ред: съчетавайки несъчетаемото, онагледявайки неонагледимото, той е превърнат в напълно формална последователност. Аналогично в „Подир сенките на облаците“ неуловимите „зигзаги“ на словото биват приведени в мнима азбучна последователност, т.е. заставени са да изпишат етапите на една привидна градация от „почерци“, от разнолики дискурси. Решим ли да тълкуваме последната книга на поета като неотменим и затова безотказно действащ авторов завет, като класификация на най-репрезентативното, то нейната *азбука* най-малкото ще ни се стори смущаваща: а) „Калиопа“ – огнена, „мещанска“ (Д. Кьорчев) поема; б) „Лист отбрулен“ – заявка за Лермонтово влияние, за напипването на един типичен за поетическата практика на